

Akademia Muzyczna
im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi

Łódź, 4 lipca 2018 roku

Maestro Jan Krenz doktorem honoris causa Akademii Muzycznej w Łodzi

Jan Krenz – światowej sławy artysta należący do grona najwybitniejszych polskich dyrygentów okresu powojennego – otrzymał tytuł doktora honoris causa Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. W ten sposób łódzka Akademia uhonorowała jednego ze swoich najwybitniejszych absolwentów, wyrażając wdzięczność i uznanie za ogromny dorobek dyrygencki i kompozytorski. 14 lipca artysta będzie świętował 92. urodziny.

27 czerwca 2018 roku Senat Akademii Muzycznej w Łodzi podjął uchwałę o nadaniu Janowi Krenzowi honorowego tytułu doktora, a przekazanie aktu promocyjnego Maestro Krenzowi nastąpiło 3 lipca. Promotor doktoratu prof. Zygmunt Krauze w swojej laudacji zaprezentował artystyczne dokonania Doktora na estradach całego świata, dziękując jednocześnie w imieniu wszystkich słuchaczy „za jego niezapomniane muzyczne kreacje, za to, że **dał nam muzykę, która porusza i czyni dobro**”.

Jan Krenz urodził się 14 lipca 1926 roku we Włocławku. Mówi o sobie: „**Urodziłem się muzykiem, tak mi mówiono od dziecka i nigdy nie miałem wątpliwości, kim będę w życiu**”. W latach 1945–47 odbył studia muzyczne w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Łodzi (obecnie Akademia Muzyczna) w klasie dyrygentury prof. Kazimierza Wiłkomirskiego i w klasie kompozycji prof. Kazimierza Sikorskiego, uzyskując dyplom z wyróżnieniem. Jest pierwszym absolwentem dyrygentury w łódzkiej uczelni. Jako dyrygent debiutował w 1946 roku na estradzie Filharmonii w Łodzi. W latach 1947–49 był drugim dyrygentem Filharmonii Poznańskiej. Od 1949 roku był związany z Wielką Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, początkowo jako asystent Grzegorza Fitelberga (1949–51), a w latach 1953–68 jako pierwszy dyrygent i dyrektor tej orkiestry. Intensywna działalność na czele WOSPR-u obejmowała koncerty, nagrania, liczne prawykonania dzieł polskich kompozytorów, udział w festiwalach Warszawska Jesień oraz wyjazdy zagraniczne. W 1963 roku odbyło się najdłuższe w dziejach polskich orkiestr tournée WOSPR-u, składające się z 55 koncertów w ówczesnym Związku Radzieckim, Mongolii, Chinach, Japonii aż po Australię i Nową Zelandię. W latach 1968–73 Jan Krenz był dyrektorem artystycznym Teatru Wielkiego w Warszawie. Równocześnie działał jako gościnny dyrygent orkiestry Radia Duńskiego w Kopenhadze. W latach 1979–82 pełnił funkcję *Generalmusikdirektor* miasta Bonn, prowadząc orkiestrę Beethovenhalle. Jako dyrygent gościnny współpracował z czołowymi orkiestrami świata, takimi jak: Berliner Philharmoniker, Staatskapelle Dresden, Filharmonia Leningradzka, Tonhalle w Zurychu, Orchestra della Scala w Mediolanie, Royal Concertgebouw w Amsterdamie, New York Brooklyn Symphony Orchestra, Detroit Symphony Orchestra, w Tokio. Wiele podróży koncertowych odbył również z orkiestrą Sinfonia Varsovia, w latach 2005-08 był również dyrektorem artystycznym i pierwszym dyrygentem Filharmonii Krakowskiej.

Akademia Muzyczna
im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi

Jak można przeczytać w laudacji, Maestro Jan Krenz w swojej działalności artystycznej szczególnie preferuje wielkich klasyków (Bach, Mozart, Beethoven, Brahms, Schubert, ale również Czajkowski, Mahler, Skriabin i Rachmaninow), zaś drugą sferą zainteresowań jest muzyka XX wieku (Bartok, Berg, Berio, Cage, Hindemith, Webern, Schoenberg). Jego sztukę dyrygencką prof. Zofia Helman opisuje w *Encyklopedii Muzycznej PWM* słowami: „Obdarzony talentem kreatywnym, nadaje wykonywanym dziełom piętno swej osobowości, nie wykraczając poza intencje kompozytora, lecz raczej je uwydatniając.”

Od początku artystycznej kariery działalność dyrygencką łączył z komponowaniem. W wywiadzie dla Ruchu Muzycznego w 1996 roku mówił: „Zacząłem komponować mając 11 lat, a dyrygowanie jako konkurencja pojawiło się dopiero w konserwatorium łódzkim, po wojnie. Studiowałem krótko i od razu zacząłem robić karierę. Wtedy pojawił się mój dylemat; **życie wkładało mi do ręki batutę, a ja chciałem pisać.**” Jako kompozytor debiutował w czasie okupacji *Kwartetem smyczkowym* na prywatnym koncercie konspiracyjnym. Jego twórczość obejmuje utwory symfoniczne, kameralne i wokalnie-instrumentalne, a także muzykę teatralną i filmową. Napisał muzykę do filmu „Kanał” Andrzeja Wajdy oraz do kilku obrazów Andrzeja Munka, w tym do „Eroiki” i „Zezowatego szczęścia”. We wspomnianym wywiadzie mówił: „**Dyrygowanie przyniosło mi wiele radości, chwały – to szalona satysfakcja, a że przy okazji mogę jeszcze komponować – to druga moja radość.** Bo gdyby było tak, że nie ma innych dyrygentów na świecie i muszę dokonać czegoś, czego nie robi za mnie nikt, wtedy obowiązek: rzucić wszystko i dyrygować, ale jest przecież tylu zdolnych. Natomiast akt twórczy jest chyba tą największą pokusą dla człowieka, który swoje życie chce wypełnić głębszą treścią.”

Profesor Krauze w laudacji opisuje działalność kompozytorską Maestro Krenza: „Mimo nadzwyczaj aktywnej pracy dyrygenckiej, obfitującej w niezwykle sukcesy, nigdy nie porzucił kompozycji. **Podobnie jak Pierre Boulez zmagają się z dylematem, jak pogodzić te dwa wielkie żywioły: pasję twórczą, która stale w nim jest i domaga się realizacji, z dyrygencką aktywnością, która z kolei przynosi satysfakcję każdego dnia.**” Od momentu, gdy w latach 80-tych Jan Krenz zdecydował się ograniczyć dyrygowanie na rzecz komponowania, napisał wiele swoich znaczących dzieł (m.in. *Missa breve, Musica da camera, Epitaphion, II Symfonia, Aria i Perpetuum Mobile, Uwertura, Requiem*). Prof. Zygmunt Krauze określa je jako „dzieła o niezwyklej intensywności emocjonalnej, doskonałej konstrukcji oraz maestrii instrumentacyjnej, którą można porównać do tej tworzonej przez Ryszarda Straussa.”

Jan Krenz jest laureatem wielu nagród, otrzymał m.in. Złoty Krzyż Zasługi (1952), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1954), Nagrodę Państwową II stopnia (1955), Nagrodę Muzyczną Miasta Katowic (1957), dwukrotnie nagrodę Związku Kompozytorów Polskich (1968, 1996), Nagrodę Państwową I stopnia (1972), „Diamentową Batutę” z okazji 70-lecia Polskiego Radia (1995), Złoty Medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis” (2005), Order „Ecce Homo” (2009), nagrodę honorowego Koryfeusza Muzyki Polskiej (2011), nagroda „Złotego Orfeusza” (dwukrotnie) za wykonania na Warszawskiej Jesieni oraz liczne międzynarodowe nagrody za nagrania płytowe. Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu nadała Janowi Krenzowi tytuł doktora honoris causa w 2000 roku.